

det næste Nummer paa Dagsordenen. Men jeg skal gjøre den høitærede Minister opmærksom paa, at forsaavidt Forslaget under Nr. 1 til denne Sag maatte blive vedtaget, er det en Selsølgje, at det ærede Medlem, hvis han finder det fornødent, kan tage Forslaget til den anden Sag paa Dagsordenen tilbage, og hvis dette skeer, vil der jo aldeles ikke være den Modsigelse tilstede, som den ærede Minister gjorde opmærksom paa. Det er altsaa, saalænge ikke begge Forslag ligge for som to vedtagne Forslag, ikke betimeligt at tale om en Modsigelse mellem dem. Man har under denne Forhandling talt om det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), som om det var hans egen Anskuelse, han havde gjort gjældende i Forslaget under Nr. 1, medens han synes mig saa klart som muligt at have gjort opmærksom paa, at det ikke var hans Anskuelse, men den Anskuelse, som Regjeringen maatte have som sin, hvis den vilde gaae frem paa en fornøftig Maade. Der er sagt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (C. B. Rimestad), at Rigsraadet Intet har imod, at vi behandle de Fællessager, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds i sit Forslag mener, at man efter Regjeringens Grundtanke burde stjbe fra sig, og den høitærede Minister har mod den ærede Forslagsstiller sagt, at denne betragter Rigsraadet som lovligt bestaaende. Jeg troer, at begge disse Dyringer — saavel fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds som fra den høitærede Minister — mod den ærede Forslagsstiller ere lige uberettigede. Den ærede Forslagsstiller har aldeles ikke talt om, hvad Rigsraadet har imod eller ikke har imod, og heller ikke om, at han betragter Rigsraadet som lovligt, men forsaavidt jeg forstod den ærede Forslagsstiller, talte han om, at Ministeriet betragter Rigsraadet som lovligt, og det er i Kraft af denne Ministeriets Betragtning, at han tilraader Ministeriet og dem, der ville støtte Ministeriet, at handle i fornøftig Conseqvents af denne Forudsætning; men den fornøftige Conseqvents af denne Forudsætning, som maa være Regjeringens, hvis den har nogen fornøftig Forudsætning i hele denne Sag

Formanden: Jeg skulde dog bemærke, at det forekommer mig ikke at være et ganske passende Udtryk at bruge om et Ministerium.

N. Jensen: Jeg vil altsaa forudsætte, at Regjeringen har en fornøftig Forudsætning, og jeg vil saa meget mere vente, at den vil gaae ind paa det af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds stillede Forslag, fordi det er saa klart, som at 2 og 3 er 5, at hvis Rigsraadet er lovligt, saaledes som den ærede Formand mener, og Regjeringen troer, og hvis man antager, saaledes som det er sikkert, at den ærede Formand antager, at det ikke er tilladt for os at tale om Rigsraadets Fællesanliggender, saa er det soleklart, at det er en Modsigelse af os, om vi her vilde behandle de Paragraffer af Forsatningsforslaget, som den ærede Forslagsstiller har foreslaaet udfubte; thi er der Noget, der maa betragtes som Rigsraadets Anliggender, er det netop disse Paragraffer, og er der Noget, vi maae være uberettigede til at komme ind paa, dersom vi ikke skulle komme ind paa Fællesanliggender, saa er det netop disse Paragraffer. Det er selvfølgelig ganske i Overensstemmelse med den Anskuelse, som maa være Regjeringens, og som er den ærede Formands, at jeg mener, at vi handle rigtigt, fornøftigt og klart ved at følge den ærede Forslagsstiller og udstemme disse Paragraffer, indtil Regjeringen bliver enig med sig selv om, at den paa lovlig Maade kan klare Sagen saaledes, at vi grundlovmæssig kunne komme til at behandle den, uden at frygte for at see hen til Rigsraadet.

C. Rimestad: Naar jeg har tilladt mig at begjære Ordet, er det naturligtvis ikke for at drøfte Realiteten af denne Sag eller af noget af de fremkomne Forslag. Som allerede bemærket flere Gange, blandt Andet af et æret Medlem, der sidder ligeoverfor mig (Boisen), er det jo saa, at Ingen af os kan vente at ubrette Noget ved Taler, vente at kunne indvirke paa andre Medlemmer, som sidde her i Salen. Den ærede Rigsdagsmand (Boisen) bemærkede dette ogsaa selv og tilføiede, at han ikke talte til andre Medlemmer i Rigsdagen, men til sine Velgere, idet det vilde være af Bigtighed